

En ny stjerne på vort bogbinderfirmament

Af J. Olsen

UNDER den stadig fremadskridende mekanisering, en udvikling der hverken kan eller bør standses, er det en trøst, at der af og til fremstår folk, for hvem denne ikke betragtes som det eneste saliggørende, men energisk forsøger at holde de gamle håndværkstraditioner vedlige og gøre en indsats, der nærmest må betragtes som idealistisk.

En sådan mand er den unge bogbinder OLE OLSEN.

Ole Olsen, der nu er 26 år, er søn af en antikvarboghandler og derfor fra sine tidligste år opvokset i en boglig atmosfære, der med bogsløjd i skolen som yderligere påvirkning har fremelsket den interesse for bogbindet, der allerede har givet så gode resultater.

Ole Olsen stod i lære i Jakob Badens Bogbinderi (Mogens Wille) og var da så heldig, hvad der ikke altid er tilfældet, at blive beskæftiget en del med håndarbejdet, således at han, som elev på fagskolen, hurtigt var i stand til at uddybe sine faglige kundskaber, og lægge sin uddannelse an med et større perspektiv for øje og påtage sig opgaver, der ikke er almindelige på lærestadiet. På fagskolen udførte Ole Olsen foruden de obligatoriske opgaver flere arbejder, som ved deres idé og inspiration adskilte sig fra de sædvanlige fagskolearbejder.

Som en naturlig konsekvens heraf modtog han ved sin afgang skolens største præmie, æresoldermand Johs. Petersens legat og fik tildelt medalje for svendepøven.

Indenfor det første år af sin svendetid arbejdede Ole Olsen nogle måneder hos *Erik B. Thomsen*; den faglige afpudsning, han fik hos denne dygtige mester, var væsentlig medvirkende til, at hans teknik så hurtigt kom på højde med det bedste herhjemme. Men også andre danske bogbinderere har ved deres fremragende tekniske kunnen givet ham impulser og lyst til at være med i laget, og her har navnlig *Knud Erik Larsen*, Anker Kysters Eftf.s eminente håndbogbinder, betydet over-

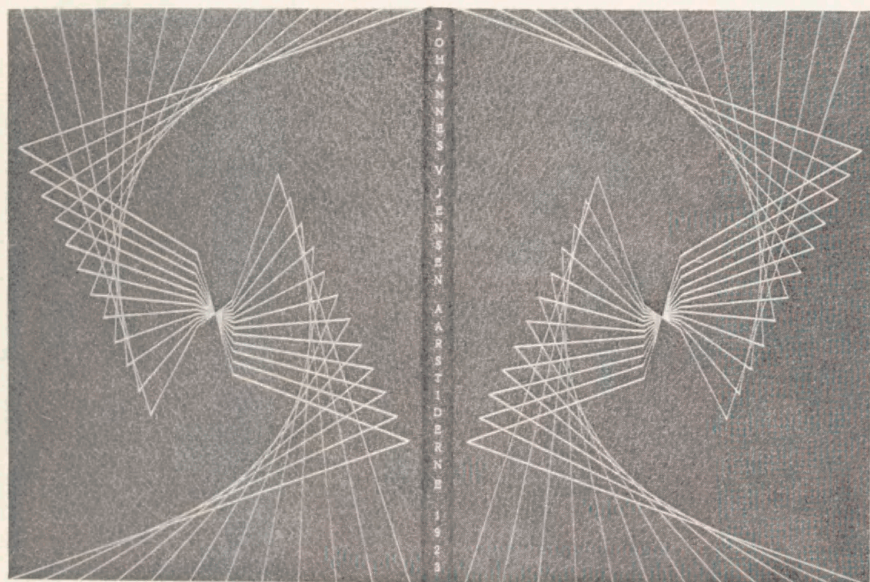
James Duncan: British Moths. Teglfarvet oasis, guldtryk, egen komposition.
Elevarbejde fra fagskolen.

ordentlig meget, det er vist ikke for meget sagt, at Knud Erik Larsen i sin teknik let kan stå ved siden af de fineste franske bogbindere og måske endda overgå dem. Ole Olsen har her haft noget at leve op til.

Som det energiske menneske, Ole Olsen er, har han deltaget i og opnået broncemedaille i Teknisk Selskabs prisopgaver, ligesom han også har deltaget to gange i den af de nordiske bogbinderforbund arrangerede indbindingskonkurrence uden dog at opnå nogen placering, men det er en anden historie.

Som det kun kan være at vente, er en så dygtig fagmand indenfor de grafiske fag selvfølgelig også bogelsker og samler, foreløbig i beskeden format, men præget af hans interesser. Grundstammen i samlingen er fagbøger om sommerfugle, men også grafisk faglitteratur, musik, naturhistorie, arkæologi, topografi og kunstbøger er smukt repræsenteret. Endvidere en del skønlitteratur og en mindre samling bibliofile tryk, ialt ca. 1000 bind. Heldigvis er en del af bøgerne endnu

En ny stjerne på vort bogbinderfirmament

Johs. V. Jensen: Årstiderne. Mørkegrøn oasis, guld og palladium, rygtitlens bogstaver trykt enkeltvis, titlen og de to figurgrupper nærmest ryggen trykt i palladium, det øvrige i guld.
Tegning af Karen Strand.

uindbundne; han vil derfor have rig lejlighed til at udøve sin kunst, til glæde for sig selv, men så sandelig også for andre.

For en del år siden modtog fagskolen som gave bogen om den franske bogkunstner Paul Bonet. Bogens illustrationer gjorde så stærkt indtryk på Ole Olsen, at han besluttede sig til at sætte et værdigt bind om den; den nærmer sig nu fuldendelsen, og dansk bogbinderi vil da blive et fint bogværk rigere. Gennem denne bog har Ole Olsen fået den påvirkning fra fransk bogkunst, der præger hans arbejde, og som yderligere fik næring, da Bogbinderlauget i København ved æresoldermand Haugård Petersen fik udvirket, at en samling franske bogbind, der havde været udstillet i Stockholm, på tilbagevejen også blev udstillet i Thorvaldsens museum maj 1957.

Hans interesse herfor blev så brændende, at han på eget initiativ ved udstillingens slutning farvefotograferede hele samlingen og senere foreviste resultatet i Forening for Boghaandværk, Bogbinderlaugets studiekreds og bogklubberne.

Da han året efter modtog rundskuedagens studielegat, blev dette omgående anvendt til en bogstudierejse til Paris. Fra denne rejse vendte han hjem med nye farvefotografier af mange af fransk bogkunsts store navne og deres arbejder, og hvad der var mest imponerende, han havde opnået at låne nogle arbejdstegninger for at kunne bevise, at nogle af de vanskeligste dekorationer på bind fra den førnævnte udstilling virkelig var håndarbejde, hvad der fra flere sider var rejst tvivl om. Når man véd, hvor reservede mange franske bogbindere er med at indlade fremmede, må dette siges at være en ret god præstation.

Ole Olsens inspiration fra fransk bogbinderi har også medført, at han formentlig er den første, der her i Danmark har benyttet det nye sølv lignende dekorationsmateriale »Palladium« til sine bøger. På Johs. V. Jensens »Årstiderne« er palladiummet således benyttet sammen med guld; tegningen hertil er udført for 3-4 år siden, inden Ole Olsens pariserrejse, men efter hjemkomsten besluttede han sig til at lave denne kombination. Også på halvbind har han med gode resultater brugt palladium, bl. a. på fire bind af Edgar Poe, indbundet i sort oasis; det giver her en næsten mystisk virkning, svarende udmærket til bogens indhold.

Gennem medlemskabet af den på antikvarboghandler Gustav Strands initiativ stiftede bogklub »Notabene-Klubben« har Ole Olsen indledt et samarbejde med fru Karen Strand, der bl. a. har tegnet dekorationerne til Johs. V. Jensens »Årstiderne« og til Walton and Cotton: »Den fuldkomne fisker« og været medvirkende ved udformningen af andre binds dekorationer.

Til dette års udvælgelse af »Årets bedste bogbind« deltog Ole Olsen for første gang, og med hele 16 bind, der alle fandtes værdige til udstilling. Af komiteens kommentarer fremgår det, at alle bøgerne både teknisk og kunstnerisk er af en kvalitet, som man sjældent bliver præsenteret for.

Blandt illustrationerne til denne artikel ses en samling halvbind, der fra venstre til højre er anbragt i kronologisk orden efter indbindingsrækkefølgen. Det bemærkes, hvor levende og varieret disse er udformede, og uden noget forsøg på at virke fortællende. Det kongelige Bibliotek har erhvervet ovennævnte »Den fuldkomne Fisker«, hvilket

En ny stjerne på vort bogbinderfirmament

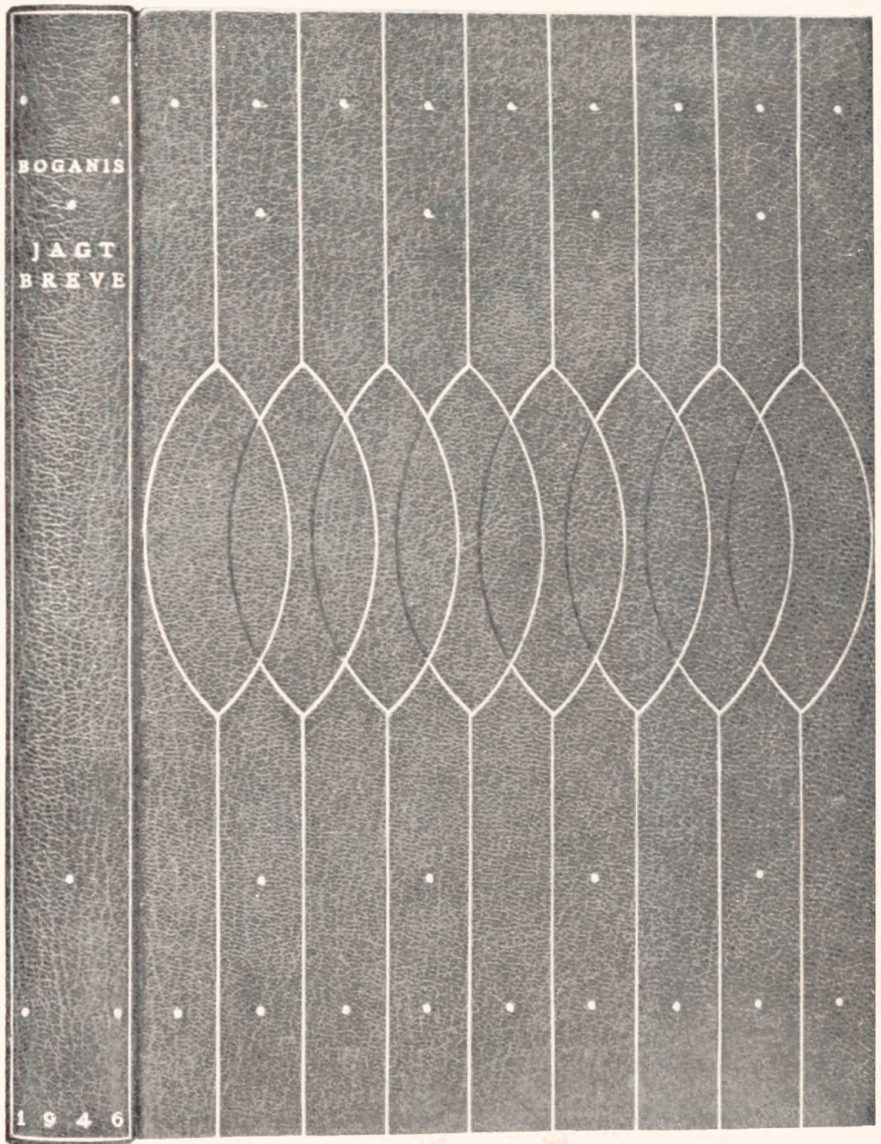
må betragtes som særdeles ærefuldt, da Ole Olsen endnu ikke er selvstændig.

Foruden på udstillingen for nordisk bogkunst har Ole Olsens arbejder været udstillet i rådhushallen ved foreningens 70 års jubilæum og på en udstilling af danske bogbind i kunstindustrimuseet i Oslo i februar 1959, og alle steder har de vakt berettiget beundring.

Gennem en af sine hobbies – han er sommerfuglesamler – har han erhvervet en sans for farver, der er ham til væsentlig hjælp ved bogarbejdet. Det er en fornøjelse at se bøgerne under arbejde, på alle mellemstadier aner man arbejdets kvalitet, gennemført pillent og renfærdigt; der er intet, der senere skal skjules med næste arbejdsfase. Opbygningen af bindet sker efter de bedste faglige principper og udføres med stor teknisk dygtighed. Ole Olsen hører til dem, der laver det hele selv, indbindingen, overtrækspapiret, dekorationen m.m., og som håndforgylder har han udviklet sig til en af vore fineste; især hans opsætning og titeltryk er perfekt.

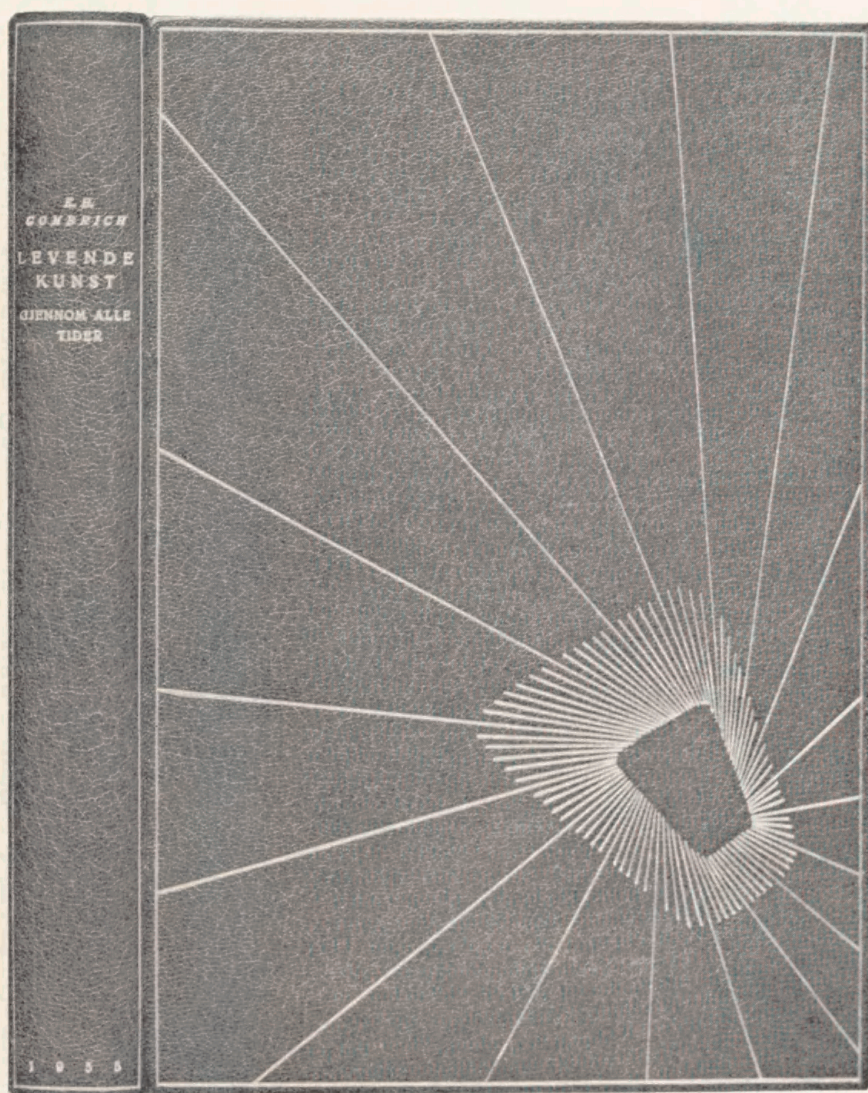
Ole Olsens nyeste initiativ er et forsøg på, at gøre et ekstra fremstød for den håndbundne bog. Han har i den anledning henvendt sig til fremstående bogfolk med rigsbibliotekar Palle Birkelund i spidsen, i håbet om at skabe en renaissance for håndarbejdet, et initiativ, alle bogfolk kun kan hilse med glæde og ønske, at det må lykkes.

Med flid, dygtighed og den rette håndværkerild brændende i sig har Ole Olsen indtil nu rigeligt indfriet de forventninger, der allerede fra hans læretid sattes til ham. Kun sørgeligt, at markedet for præstationer af denne art er så lille herhjemme, at det næsten kun kan blive en hobby for udøveren. Skulle man udtale et ønske for fremtiden, måtte det være, at Ole Olsen, sin frugtbringende franske inspiration til trods, ikke i sine dekorationer må udarte til den outrerede form, der desværre skæmmer mange moderne franske bind, men i nogen grad sætte sortindinen på, når det gælder danske bøger.

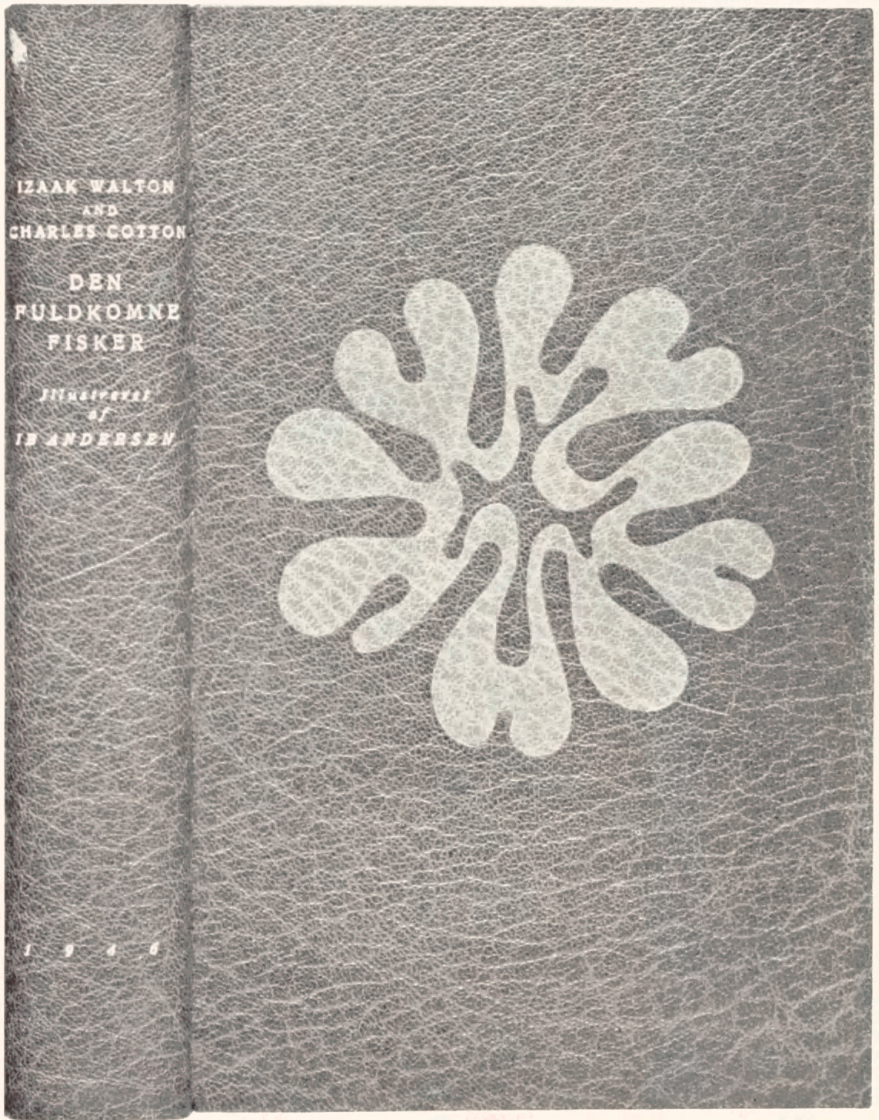

Boganis: Jagtbreve. Brun oasis, guld- og blindtryk, egen komposition, svendeprove.

En ny stjerne på vort bogbinderfirmament

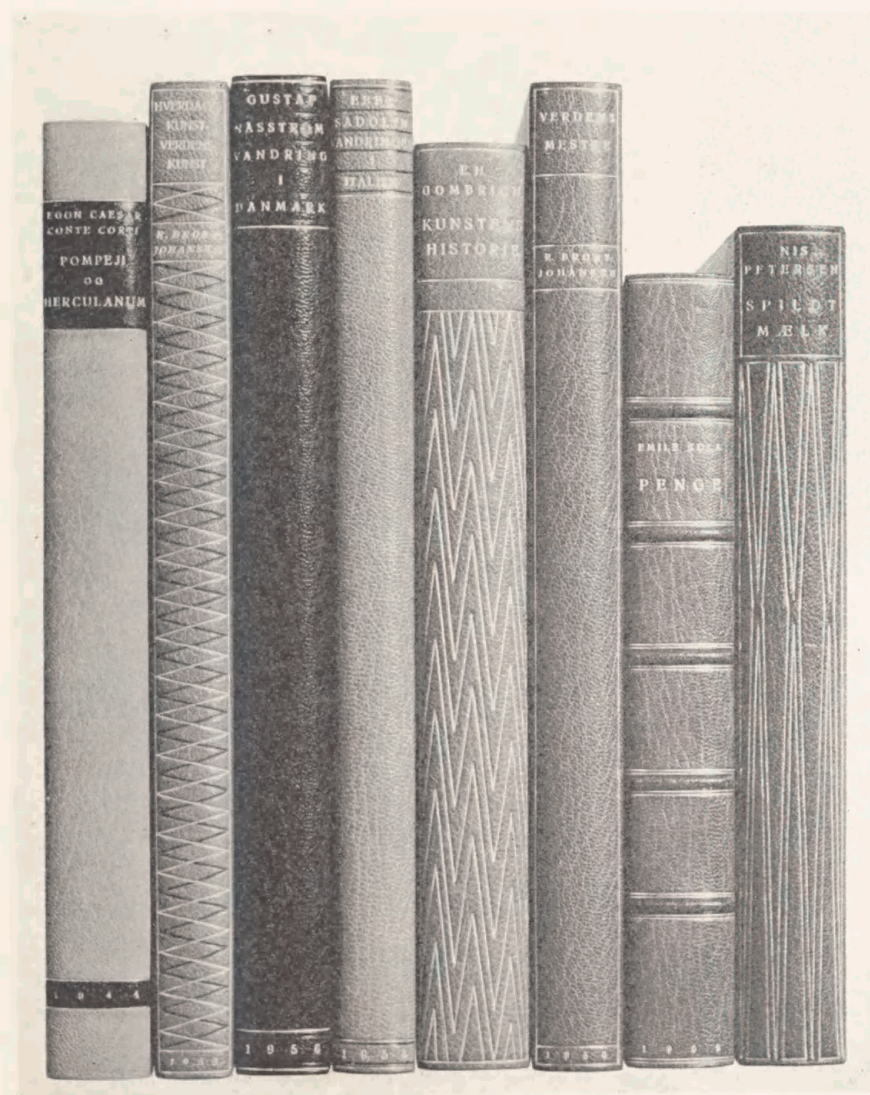

E. B. Gombrich: Levende kunst. Grøn oasis, guldtryk, egen komposition i samarbejde med Karen Strand.

Walton and Cotton: Den fuldkomne Fisker. Mørkegrøn maroquin, skindpålægning i gulbrun maroquin. Tegning af Karen Strand.

En ny stjerne på vort bogbinderfirmament

En samling halvbind opstillet i kronologisk orden efter indbindingsrækkefølgen: Nr. 1 fra venstre lysbrun oasis, med sorte titelfelter og guldtryk; nr. 2 rød oasis, guld- og blindtryk; nr. 3 sort oasis, guld- og blindtryk; nr. 4 teglfarvet oasis, guld- og blindtryk; nr. 5 teglfarvet oasis, guldtryk; nr. 6 blå oasis, guldtryk; nr. 7 brun oasis, guldtryk; nr. 8 grøn oasis, palladiumtryk; nr. 5 efter tegning af Karen Strand, de øvrige egen komposition.

